

عنوان مقاله: اثر ناشنوایی بر یادآوری جملات خوانده شده

نویسنده (نویسندگان): ژاله سعید آبادی

آدرس: تهران - بیمارستان امام خمینی - بیمارستان ولی عصر (عج) بخش گفتار درمانی

در فراگیری زبان و گفتار بهره گیری از حس شنوایی و توجه به محرکات صوتی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. کودکان ناشنوا به سبب محرومیت از دریافت محرکات صوتی و کلامی محیط خود قادر به دریافت، پردازش و بکارگیری صحیح الگوهای کلامی نیستند. حس بینایی در این افراد به واسطه فعالیت خاصی در جهت جبران حس شنوایی از اهمیت بالایی برخوردار می باشد. از اینرو توجه به توانایی حس بینایی و حافظه مربوط به آن در فرآیند یادگیری گفتار و زبان و تعیین ارتباط بین آسیب شنوایی و حافظه بینایی جملات اساس پژوهش حاضر قرار گرفت.

مطالعات انجام یافته در این پژوهش از نوع توصیفی - تحلیلی بود که به صورت مقطعی بر روی ۱۴۰ نفر از کودکان شنوا و ناشنوایی پایه های دوم تا پنجم مدارس عادی و باغچه بان شهر تهران در سال تحصیلی ۸۱-۱۳۸۰ انجام شد. اطلاعات لازم در مورد فراخنای حافظه بینایی جملات به طریق آزمون حافظه بینایی جملات و اطلاعات لازم در مورد آزموننی ها به طریق تکمیل پرسشنامه و نیز مصاحبه بدست آمد. مواد آزمون شامل مجموعه ای از کلمات بود که در قالب جملات یک کلمه ای تا جملات ۲۰ کلمه ای به صورت تایپ شده روی کارتهای محرک ارائه گردیدند. آزمودنی ها سی بایست هر جمله خوانده شده را به طور شفاهی و از حفظ تکرار نمایند و به ازای تعداد کلمات به یاد آورده شده در هر جمله، امتیاز مورد نظر برای ایشان محسوب گردید.

تجزیه و تحلیل یافته های حاصل از این پژوهش نشان داد که توانایی یادآوری جملات خوانده شده در گروه شنوا بسیار بالاتر از گروه ناشنوا است، به طوریکه میانگین طول جمله به یاد آورده شده در گروه شنوا ۱۸/۳۵ و در گروه ناشنوا ۷/۰۸ است. با دقت در این یافته ها در می یابیم که توانایی یادآوری جملات در گروه شنوا فراتر از دامنه ظرفیت حافظه بینایی کوتاه مدت (۲±۷) است، در حالیکه در گروه ناشنوا حافظه بینایی جملات در همان دامنه ظرفیت (۲±۷) واقع شده است. این می تواند نشانگر اثر توانمندیهای زبانی و گفتاری افراد شنوا بر توانایی حافظه آنها باشد، در حالیکه این بهره گیری از قواعد حاکم بر ساخت جمله و الگوهای کلامی در حافظه گروه ناشنوا بسیار ضعیفتر می باشد.